

עמ"ת 43544/07/20 - ריקרדוס סלימאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עמ"ת 43544-07-20 סלימאן (אסיר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 218411/20
בפני כבוד השופטת תמר נסים שי
העורר ריקרדוס סלימאן
נגד מדינת ישראל
המשיבה
החלטה

לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בטבריה (כב' השופט נ. מישורי לב טוב) מיום 19.7.20, בגדרה דחה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה לשחרורו בתנאים מגבילים ולהורות על ביטולם של התנאים.

רקע ותמצית עובדתית דרושה -

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש ופגיעה בנסיבות מחמירות. בקצרה אציין, כי מכתב האישום עולה שהעורר תקף את רוני ח'ורי (להלן: "המתלונן") על רקע סכסוך בין משפחותיהם. זאת, במהלך קטטה שהתפתחה ביניהם, במהלכה הצטרפו נוספים רבים שזהותם אינה ידועה למשיבה, ובכללם בן דודו של העורר - רוג'יה סלימאן, אשר ניסה להפריד בין הניצים. בשלב זה רץ העורר לרכבו, נטל מוט ארוך, שב בחזרה למקום התגרה והיכה באמצעותו את המתלונן שלוש פעמים וגרם לו לחבלות בידו ובראשו.
2. בהחלטה מיום 31.5.20 הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד החלטה אחרת, וקבלת תסקיר מעצר בעניינו. ערר שהוגש על החלטה זו (עמ"ת 67815-05-20) שנשמע בפניי התקבל באופן שהעורר שוחרר בתנאים מגבילים. בהמשך, בהחלטה מיום 5.7.20, הותר לעורר להעתיק את מקום החלופה לכפר יאסיף.
3. ביום 7.7.20 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר מכוח סעי' 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996. ביסודה של הבקשה עמדה טענת העורר - אותה העלה עוד בשלב הדיון בבקשת המעצר עד תום ההליכים - לאפליה ביחס למעורבים אחרים בתגרה, ובפרט סאדר ח'ורי (להלן: "ח'ורי"), שלטענת העורר דקר קטין במהלכה, ומרון ח'ורי, שלפי טענתו דרס אחר בשם רביע סלימאן ועודנו נמצא בבריחה. העורר הפנה להחלטת בית המשפט קמא מיום 31.5.20, בגדרה נדחתה טענת האפליה בשים לב לכך שהחקירה בעניינו של ח'ורי טרם מוצתה, כאשר נכון לאותו שלב הוא אף טרם נעצר. בהמשך לאמור, אותו ח'ורי נעצר לאחר ששהה בבריחה למשך חודשיים ומעצרו הוארך מפעם לפעם. ביום 3.7.20 אף הוגשה הצהרת תובע בעניינו, אלא שביום 5.7.20 שוחרר ח'ורי מהמעצר מבלי שהוגש נגדו כתב אישום.

העורר רואה בעובדת שחרורו של ח'ורי, שקיימות בעניינו ראיות לכאורה לביצוע עבירות חמורות בהרבה מאלה שיוחסו לעורר, משום עובדה חדשה המצדיקה קבלת טענתו לאפליה, ולמעשה ביטול התנאים המגבילים שהוטלו עליו.

4. לאחר שקיבל את עמדת המשיבה וקיים דיון בבקשה, דחה בית המשפט קמא את הבקשה. בית המשפט קמא הפנה בהחלטתו לקושי הראייתי שעמד בבסיס החלטת הגוף התובע שלא להגיש כתב אישום בשלב זה כנגד ח'ורי, כפי שמשתקף מחומר שהוצג לעיונו. השופט קמא הדגיש כי מעיון בחלק מחומרי החקירה שהונחו בפניו, החלטת התביעה מבוססת על שיקולים ראייתיים ונמצאת במתחם הסבירות. צוין עוד, שעל אף שההחלטה להימנע מהגשת כתב אישום לאחר הגשת הצהרת תובע איננה מחזה נפוץ, הרי שמהגיעה התביעה למסקנה שאין להגיש כתב אישום וזאת לאחר עיון מעמיק בחומר הראיות, עליה לפעול לשחרורו של החשוד.

בית המשפט קמא הוסיף והפנה להחלטה בתיק מ"י 64433-06-20 בעניינו של ח'ורי, שם הגיעו הצדדים להסכמה בדבר הארכת מעצרו של ח'ורי ל-4 ימים נוספים, מבלי שבית המשפט נדרש לקבוע מסמרות לעניין הראיות לכאורה כנגדו. לעומת זאת, בעניינו של העורר קבעו שתי ערכאות שקיימות ראיות לכאורה נגדו, אף שבהחלטה בערר נקבע כי התנהגותו של העורר עשויה להוות חיזוק לטענת ההגנה העצמית שהוא מעלה. בניגוד לעורר, כנגד ח'ורי לא ניתנו החלטות שקובעות קיומן של ראיות לכאורה נגדו.

על רקע כל האמור, בית המשפט קמא לא מצא בהתנהלות המשטרה, אשר פעלה באופן אינטנסיבי בתיקו של ח'ורי, משום אפליה פסולה כנגד העורר.

זו ההחלטה מושא הערר שבפניי.

הערר -

5. העורר חוזר בערר על עיקרי טיעוניו בבקשה לעיון חוזר. לגישתו, נפלה שגגה בקביעת בית המשפט קמא לפיה קיים קושי ראייתי בעניינו של ח'ורי. בהקשר זה מפנה העורר לעדויות הקטין, אביו של הקטין ועו"ד רביע סלימאן, לתיעוד הרפואי בעניינו של הקטין ולתיעוד ממצלמות אבטחה. בשים לב לראיות האמורות, ולפי שח'ורי שהה בבריחה למשך חודשיים באופן המקיים נגדו חשש להימלטות, הרי ששחרורו ללא הגשת כתב אישום מהווה אפליה פסולה כנגד העורר, אשר שווה בתנאים מגבילים, ובשים לב לפרק הזמן הממושך שצפוי לניהול ההליך הפלילי (על קשייו הייחודיים כמפורט שם).

6. המשיבה מתנגדת לערר וסומכת ידיה על החלטת בית המשפט קמא. כידוע, הרף הראייתי הנדרש לצורך הגשת הצהרת תובע נמוך מהרף הנדרש לצורך הגשת כתב אישום. במקרה זה, לאחר שגורמי התביעה עיינו בחומר הראיות הקיים, מצאו כי אין בו די, ומשכך החליטו בסופו של יום שלא להגיש כתב אישום. מכל מקום, טרם הוחלט באופן סופי אם להגיש כתב אישום כנגד ח'ורי. המשיבה מדגישה כי מדובר בשני אירועים שונים ונפרדים. כמו כן, כפי שנקבע כבר, לעורר שמורה הזכות להעלות טענות לאפליה בהליך העיקרי.

דין והכרעה -

7. לאחר עיון בטענות הצדדים ולאחר שמיעתם, דעתי הינה כי דין הערר להידחות.

8. כאמור, הערר מופנה כנגד קביעת בית המשפט קמא לעניין טענת האפליה הפסולה אותה משמיע העורר למן תחילת ההליך. טענה זו, כפי שקבע בית המשפט קמא, נדונה בהחלטתו מיום 31.5.20 ואף בהחלטתו בערר. בשתי ההחלטות נקבע כי קיים שוני ראייתי בין שני המקרים, שעה שהחקירה - נכון לאותו שלב - טרם הסתיימה. כעת טוען העורר ל"תפנית בעלילה" בדמות שחרורו של ח'ורי ממעצר מבלי שהוגש נגדו כתב אישום, וזאת למרות שהוגשה בעניינו הצהרת תובע.

9. בכל הכבוד, אין העורר יכול לסמוך טענת "תפנית בעלילה" המצדיקה בחינה חוזרת של טענתו לאכיפה בררנית, על עובדת שחרורו של ח'ורי ממעצר.

10. ראשית, כפי שמתארת המשיבה, מדובר במי שהיו מעורבים בשני אירועים נפרדים, אף שהרקע להם משותף - סכסוך בין המשפחות להם משתייכים הצדדים. ספק אם בנסיבות אלה ניתן כלל לטעון לאפליה פסולה.

11. יתרה מכך, אף אם אניח שטענה כזו הינה לגיטימית (בנסיבות הקונקרטיות), הרי לגופם של דברים, חומר החקירה אליו מפנה העורר ומכוחו הוא משמיע טענותיו הינו מוגבל וחלקי. לא ניתן לסמוך על עיון בו בלבד קביעה כלשהי, בוודאי סופית, ביחס לטיבן ועוצמתן של הראיות שבתיק. קביעה כאמור יכולה להתקבל על ידי תובע, לאחר שעיון במכלול הראיות בתיק, נוכח כי החקירה הושלמה וקיימות ראיות מכוחן טובים סיכויי ההרשעה. לעת הזו קיימים קשיים כאלה ואחרים בחומר החקירה כפי שהוצג באמצעות התובע, ואף טרם התגבשה החלטה סופית בשאלה אם יש להגיש כתב אישום. בכל אלה, בוודאי בגדרי החלטה זו, בהינתן שיקול הדעת הרחב של התביעה, אין כל מקום להתערב.

ודוק, כפי שכבר נאמר בהחלטות קודמות, אפשר כי בתיק העיקרי תשוב ותידון הטענה לאחר שחומר החקירה יעמוד כולו בפני העורר (ככל שכך יוחלט) וניתן יהיה לבחון את הטענות על רקע המכלול.

12. זאת ועוד, מקובלת עליי הקביעה, לפיה העובדה שהמשיבה הגישה הצהרת תובע אך בסוף החליטה שלא להגיש כתב אישום איננה צריכה לעמוד לה לרועץ. כפי שהוטעם ע"י ב"כ המשיבה, אף שאין המדובר

במחזה נפוץ, הרי שקורה לעיתים שמוגשת הצהרת תובע ובהמשך, לאחר שהתובע מעיין היטב בחומר הראיות, מחליט שאין בו די לצורך הגשת כתב האישום. בנסיבות כאלה, מן הראוי ואף חובה שהתביעה תפעל לשחרור חשוד שלא קיימת עוד הצדקה להחזקתו במעצר.

13. על רקע כל האמור, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ב אב תש"פ, 12 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.